

T Phong T n là n lu t s , nhà báo.

Lu t s T Phong T n

Ngu n: Dòng Chúa C u Th

VRNs – Sài Gòn – Sáng ngày 30/09/2010, Công an ph ́ ng 8, qu ́ n 3, cùng v ́ i công an PA35 thành ph ́ và côn đ ́ b ́ t và chi ́ m đo ́ t tài s ́ n c ́ a lu t gia, nhà báo t ́ do T Phong T n. Sau 11 ti ́ ng b ́ b ́ t đi trong tình tr ́ ng v ́ a ng ́ d ́ y, ch ́ a k ́ p thay đ ́ , mang dép, công an ph ́ ng 8 l ́ i đ ́ y cô T n ra đ ́ ng.

Chúng tôi xin g ́ i đ ́ n b ́ n đ ́ c bài t ́ ng trình chi ti ́ t c ́ a chính n ́ n nhân, đ ́ anh ch ́ em đ ́ c r ́.

Kho ́ ng 8 gi ́ sáng ngày 30/9/2010, tôi đang ng ́ trong phòng thì nghe đ ́ a cháu gái ́ cùng nhà g ́ i: “Cô ́ i, có r ́ t nhi ́ u ng ́ ́ i đ ́ n ki ́ m cô”. Cháu này sáng nào cũng m ́ c ́ a đi làm. Tôi ng ́ i d ́ y b ́ c ra kh ́ i phòng nhìn xu ́ ng nhà d ́ ́ i th ́ y nh ́ r ́ t đông ng ́ ́ i đ ́ ng trong nhà. Trong s ́ này có ông Nguy ́ n Văn Ri ́ t là CSKV thì tôi quen m ́ t t ́ lâu r ́ i. Ông Ri ́ t đi th ́ ng lên phòng tôi, tôi c ́ n l ́ i và nói: “Có gì xu ́ ng nhà d ́ ́ i ch ́ tôi. Tôi m ́ i ng ́ d ́ y, ch ́ a đánh răng r ́ a m ́ t không ti ́ p chuy ́ n các anh đ ́ c”. Ông Ri ́ t nói Công an ph ́ ng 8 (qu ́ n 3) m ́ i tôi đ ́ n ph ́ ng làm vi ́ c li ́ n bây gi ́ . Tôi nói: “Anh đi xu ́ ng đi, tôi còn đi v ́ sinh” thì ông Ri ́ t đi xu ́ ng.

Nhìn xu ́ ng d ́ ́ i nhà, tôi ch ́ m ́ t t ́ ng ng ́ ́ i đ ́ m và nói “Kéo nhau đ ́ n đây 10 ng ́ ́ i l ́ n à!”. Trong s ́ 10 ng ́ ́ i này, ngoài ông Ri ́ t và m ́ t ông m ́ c đ ́ Công an ph ́ ng đeo hàm Đ ́ i úy,

nh ng ng i còn i đ u m c th ng ph c, nh ng có hai cô n là ng i c a PA35 quen m t (m t ng i tôi g i là “con m m”) mà tôi đã k r ở trong l n h ép xe, b t cóc tôi sau khi tôi v a đi l ch nh t nhà th K Đ ng ra và đ y tôi vào CAP8 gi c ngày ó. Có m t ng i n tu i kho ng h n 35 l m t nh ng có v thân thi t v i “con m m”, nghe kêu nhau tên là Oanh, m t hình nh th m m h i b nhi u, l tai bên trái đ c hai l đeo bông, và trên đ i. Năm ng i nam còn i tr tu i, l c l ng nh ng l m t.

Tôi v a b c xu ng đ n nhà đ i thì c b n h xông t i “Yêu c u ch đi v ph ng”. Tôi tr i: “Tôi không đi đâu c , tôi ch a đánh răng r a, không làm vi c gì h t, mà bây gi tôi đi v sinh”. “Con m m” hung hăng xông t i s so ng kh p ng i tôi nh b “bi n thái”, r i ch n tôi l i không cho vô nhà v sinh mà nó xông vào trong làm gì trong đó không bi t, nó đi ra ngoài tôi m i vào đ c. Tôi vào nhà v sinh, đang đi c u, còn ch a k p đánh răng r a m t thì nghe ti ng “r m” th t l n, c a nhà v sinh bung ch t b t ra. Tôi th y m t thanh niên m c áo s m i s c ra-rô xanh đ ng ngay c a nhà v sinh, chính tên này đã đ p c a cho c a nhà v sinh bung ra. Tôi ch a k p kéo qu n lên thì tên thanh niên này và “con m m”, hai cô n kia xông ào vào kéo tu t tôi ra ngoài. Đ ng b n bên ngoài xúm vô xô đ y, l i tu t tôi lên xe 4 bánh c a Công an (có đèn 3 màu) đ u s n tr c c a.

Tôi bi t b n h l i gi trò “b t cóc” nên trong khi l i kéo tôi đã l n ti ng kêu gào, hàng xóm bu l i xem r t đông. Ng i mang hàm Đ i úy n t tôi: “Không đ c la”. Tôi m c k h n, v n c gào l n: “B t cóc, b ng i ta coi b n l u manh b t cóc tôi”. Xe ch y đ n tr s CAP8 (Q3) thì đ ng l i, b n h l i l i tôi xu ng xe r i l i lên m t căn phòng l u 1, phía sau, đóng c a l i. Tôi quát lên: “Đ l u manh, côn đ , m t lũ x h i đen”. Ông Đ i úy Ngô Thành Nhân và cô “l tai đ c 2 l ” quát tôi không đ c nói, tôi mà nói n a thì h “s có bi n pháp”. Tôi đ ng đ y quát l i h : “Tôi c nói, các ng i làm gì tôi? Các ng i gi t tôi hay đánh tôi à? Ba đ a nhào vô đánh đi”. B n h im, m t thanh niên tr m c áo kem (chung nhóm h i sáng) b o tôi “Thôi ch bình tĩnh ng i xu ng đi”. Tôi ng i xu ng, nhìn ch m ch m vào anh ta. Thanh niên áo kem nói: “Ch làm gì nhìn em ghê quá?”. Tôi tr i: “Nhìn cho nh m t ch”. Thanh niên h i: “Đ làm gì? L n này thì cũng v y, mà l n sau thì cũng v y thôi”. Tôi nói ch m t ng ti ng: “Khác ch , m i l n m i khác, khác nhi u, nên m i nhìn k cho nh m t t ng ng i”.

Kho ng h n 1 gi sau, “con m m” đem cái áo khoác c a tôi l i qu ng lên bàn r i đi. V y là t lúc b n chúng l i tôi ra kh i nhà đ n gi và gi t chìa khóa trong tay tôi thì ai nhà? Chúng đã làm vi c gì m ám su t th i gian đó? Ai khóa c a nhà l i không? Chìa khóa nhà ai gi ?

Ch ng 15 phút sau, ông Ri t và m t ông kho ng h n 50 tu i vào phòng. Ông này m t đen, t ng b con, nói gi ng mi n Nam, m c cái áo thun s c ngang tr ng xanh. Ông ta nói: “Ch

ng i xu ng đây tôi làm vi c v i ch . Tôi h i l i ông ta: “Anh mu n làm vi c v i tôi thì anh m c quân ph c vô đảng hoàng, n u không anh cho tôi xem gi y t anh h tên gì, c quan nào thì tôi m i làm vi c”. Ông ta bèn quát tôi: “Ch không có quy n h i gi y t tôi. Gi y ch ng mình c a ch đâu, xu t trình cho tôi xem”. Tôi cũng đ ng lên quát l i ông ta: “Tôi cũng không làm vi c v i anh. Tôi không bi t anh là ai. Tôi không c n ph i nói chuy n v i anh”.

Ông Ri t th y v y m i nói: “Ch b t nóng, ng i xu ng đi. Anh này là Phó CAP ở đây”. Tôi ng i xu ng và nói: “Tôi không c n bi t Phó ph ng hay cái gì, ng i không có h tên, không quân ph c tôi không nói chuy n”. Ông ta ti p t c h i tôi “Gi y t đâu?”. Tôi l p l i: “Tôi không nói chuy n v i anh. Nghe rõ ch a?”. Ông ta quay sang b o ông Ri t h i tôi gi y ch ng mình đâu xu t trình ra. Tôi nói: “Anh Ri t, anh đã xem gi y ch ng mình c a tôi r i h i tôi m i đ n trong nhà 84D. Còn hôm nay tôi m i v a ng d y, ch a k p đánh răng r a m t, đ u ch a ch i, qu n áo ch a thay, còn m c đ ng , chân không k p mang dép, các anh đã lòi tu t tôi đ n đây thì gi y t ở đâu tôi có mà đ a anh xem? Anh có th y anh h i vô duyên, l b ch không?”.

Ông Ri t ng i c i c i làm thỉnh không tr l i.

Ông áo s c ng i k bên kêu ông Ri t ghi biên b n, đ c t ng ch cho ông Ri t vi t r ng tôi không ch u xu t trình gi y t . Tôi cũng m c k ông, không thèm nói gì, trong b ng nghĩ: “T vi t r i m t h i t ký v i nhau nhé”.

Tôi nói: “Các anh lòi tôi đ n đây, nhà m t đ hay anh ém cái gì đó vào nhà thì các ông ph i ch u trách nhi m”. Ông áo s c nói đã giao nhà cho t dân ph . Tôi b o r ng: “Tôi không tin cái lo i t dân ph c a các ông”.

Ông kia l i đem ra hai t gi y vi t tay, ch lo ng ngo ng m c xanh, 2 t gi y in vi tính, kêu ông Ri t làm vi c v i tôi v vi c có đ n t cáo tôi. Tôi cũng mu n bi t “t cáo” v chuy n gì nên c đ im cho ông ta nói. Ông ta b o là hàng xóm t cáo tôi: in n t r i nói x u Công an Thái Nguyên, Công an Hà N i; ph i đ lót ph n m t ti n l u 2 làm m t m quan, hàng xóm góp ý nhi u l n không s a mà còn ch i m ng hàng xóm; L i s ng kiêu ng o, s ng chung v i m t ng i đàn ông t x ng là Lu t s trong nhà 84D.

Ông Ri t h i tôi: “Ng i ta t cáo ch nh v y ch có ý ki n gì không. Chúng tôi s tr c xu t ch không cho ở đó”. Tôi nói: “Ai t cáo anh cho tôi bi t tên gì, ở đâu, b ng không thì đó là các

anh ḍng chuỵn n̄i l̄o”. Ông kia v̄i vàng c̄n ông Rīt không cho nói. Tôi nhìn th̄ng vào ông Rīt b̄o r̄ng: “Các anh ḍng chuỵn b̄n th̄u nh̄ v̄y mà cũng làm đ̄c à? Các anh vu cáo tôi ch̄ không có ̄i t̄ cáo tôi h̄t”.

Ông Rīt l̄i nói: “Sao ch̄ không đi ch̄ khác , ̄ ph̄ng không cho ̄ mà sao ̄ đó hōi”. L̄i cũng v̄n chuỵn này, đ̄n ngày 19/10/2010 là anh Đīu Cày m̄n án tù, và s̄ tr̄ v̄ ̄ trong cái nhà 84D đó, mà trong nhà hīn nay có tôi , công an s̄ r̄ng tôi ̄ chung nhà v̄i anh Đīu Cày s̄ làm cho “công an ch̄ bīt còn đ̄ng còn mình” m̄t ̄n, m̄t nḡ ch̄ng? Tôi ḡn gīng: “Các anh không có quȳn cho hay c̄m tôi ̄ trong nhà đó khi ch̄ nhà đã đ̄ng ý cho tôi , tôi đã trình báo v̄i anh, trách nhīm c̄a anh là ghi nh̄n s̄ trình báo c̄a tôi, còn ghi hay không là vīc c̄a các anh, tôi không c̄n bīt. Anh đem Lūt c̄ tr̄ ra ch̄ cho tôi xem ch̄ nào lūt cho phép các anh c̄m không cho tôi ̄ nhà đó, n̄u có, tôi ch̄p hành. T̄i sao tôi ph̄i đi ch̄ khác ̄ trong khi tôi đây không m̄t tīn thuê nhà, tôi đ̄n nhà anh tôi ̄ nh̄”.

Ông Rīt nḡi làm thỉnh, x̄p gīy t̄ l̄i r̄i h̄i: “Ch̄ có đ̄ng ý ký biên b̄n không”. Tôi trả l̄i: “Không, các anh làm chuỵn b̄n th̄u thì t̄ ký v̄i nhau đi”. Ông áo s̄c h̄m he tôi “r̄i s̄ ̄ tù”. Tôi h̄i ông ta: “Bây gī đ̄ng chuỵn ch̄a đ̄ h̄?”.

Ông Rīt và ông kia b̄ đi. Đ̄n khōng h̄n 12 gī tr̄a, m̄t ông khōng trên 55 tūi, nḡi cao, nói gīng B̄c t̄ t̄n vào phòng ḡp tôi m̄i tôi ̄n bánh bao. Tôi tr̄ l̄i không ̄n. Ông ta l̄i đ̄a tôi m̄t quȳn sách, ngoài bìa th̄y in ch̄ Cūc cách m̄ng mùa thu Hà N̄i gì đó, nói cho tôi m̄n đ̄c. Tôi nói: “Tôi đang ̄ nhà, các anh l̄i tôi đ̄n đây trong tình tr̄ng nh̄ th̄ này đ̄ cho tôi m̄n sách đ̄c thôi à?”. Ông ta v̄i c̄i chính: “Không, tôi tên Thành, cùng làm chung v̄i anh Rīt, th̄y ch̄ không làm gì thì trong th̄i gian ch̄ đ̄i ông Rīt làm vīc”.

Nḡi đàn ông này tôi th̄y xūt hīn ngay t̄ đ̄u trong nhà tôi ban sáng, cùng nhóm 10 nḡi kia, tôi đã đ̄n CAP8 này vài l̄n ḡp cán b̄ ̄ đây nh̄ng tôi ch̄a bao gī nhìn th̄y ông này. Tôi đáp: “Tôi không có nhu c̄u đ̄c lōi sách này. Tôi mūn đ̄c cái gì thì tôi lên m̄ng đ̄c, t̄t c̄ đ̄u có h̄t, mūn lōi nào cũng có”. Ông Thành nói bīt tôi là “đ̄ng đ̄i” nên mūn trò chuỵn v̄i tôi. Tôi h̄i: “Anh làm ch̄c v̄ gì ̄ đây? N̄u lãnh đ̄o thì tôi nói theo kīu lãnh đ̄o, còn ngang c̄p v̄i ông Rīt thì tôi nói theo kīu ngang c̄p”.

Ông Thành nói: “Tôi ch̄ ngang c̄p nh̄ ông Rīt mà thôi”. Tôi m̄i nói: “V̄y thì tôi nói chuỵn v̄i anh theo kīu ngang c̄p, nói nghe ch̄i ch̄ không gīi quȳt đ̄c chuỵn gì. Hành vi các anh đ̄i v̄i tôi t̄ sáng đ̄n gī nó gīng nh̄ m̄t lũ l̄u manh, con đ̄, x̄ h̄i đen ch̄ không đúng lūt ch̄ nào h̄t”. Ông ta h̄i tôi ̄ sao không trình báo. Tôi tr̄ l̄i: “Tôi l̄p l̄i cho anh bīt

ṛng tôi đ̣n ̣ nhà 84D này ṭ tháng 6 năm ngoái. Tṛc khi đ̣n tôi đã cùng ṿi cḥ cḥ nhà làm tḥ ṭc trình báo đảng hoàng. Tôi đã tḥc hịn nghĩa ṿ c̣a tôi, còn nghĩa ṿ các anh là ghi nḥn, không có quỵn c̣n tṛ tôi. Công dân VN có quỵn c̣ trú ḅt c̣ ṇi đâu trên pḥm vi ṇc VN, tṛ khu ṿc c̣m, biên gịi, ḥi đ̣o”. Ông Thành nói: “Đ̣i ý là tṛ nḥng cḥ c̣m ra, cḥ nào cũng ̣ đ̣c ḥt. Cḥ ̣ ḥn 1 năm nay thì coi đ̣a pḥng ṃc nhiên công nḥn. Tôi tḥy tḥi gian qua cḥ vịt ṛt nhịu bài vịt, cḥ có tḥy nḥng bài vịt đó chính xác không?”.

A, ông ta đã “ṭ thú” cho tôi bịt ông ta không pḥi CA pḥng này. Công an pḥng này tôi đã tịp xúc ṿi nhịu ng̣i, và tôi đ̣ ý tḥy ḥ cḥa ḥ có bịu hịn gì là hịu bịt internet cũng nḥ nḥng bài vịt trên ṃng. Tôi g̣t ngang: “Tôi không bàn ṿ các bài vịt ̣ đây”. Ông Thành ḷi ḥi: “Ṿy cḥ có ý kịn gì ṿ vịc hàng xóm ṭ cáo không?”. Tôi nhìn tḥng vào ông ta nói: “Tôi kḥng đ̣nh cho anh bịt các anh đã làm nḥng chuỵn ḅn tḥu, đ̣e tịn đ̣ vu cáo tôi cḥ không có hàng xóm nào ṭ cáo tôi ḥt. Đ̣n gịn là nḥng vịc các anh đ̣ng lên ̣y không ḥ x̣y ra, và tôi không có kḥ năng làm nḥng vịc đó. Nḥng các anh “gian mà không ngoan”. Tôi đã nhìn tḥy cái “gian mà không ngoan” c̣a các anh ṛi. Ṇu các anh còn là con ng̣i, còn có ḷng tâm, thì đ̣ng bao gị làm nḥng chuỵn đ̣e tịn, ḅn tḥu nḥ ṿy. Các anh hành x̣ côn đ̣, ḥn ḥ, vu cáo ḅn tḥu cḥ làm cho tôi thêm khinh tḥng, pḥ nḥ vào ṃt các anh, thêm căm ghét các anh mà thôi, cḥ không tḥ thay đ̣i đ̣c tôi”.

Ông Thành nói: “Cḥ có tḥ cho tôi bịt ‘gian mà không ngoan’ ̣ cḥ nào không?”. Tôi nói: “Tôi không nói ̣ đây, cḥa pḥi lúc”. Ông Thành im ḷng.

Ṣ dĩ tôi kḥng đ̣nh ḥ “gian mà không ngoan” ḅi tḥi nay ̣ Sài Gòn ḅn đ̣ng xe cḥ đèn đ̣ ḅt c̣ ṇi nào cũng có ṃt đ̣i ng̣ phát ṭ ṛi qụng cáo cḥy ra ̣n hàng đ̣ng gịy vào tay ḅn, mà nhịu ng̣i còn không tḥm nḥn, ai mà tḥm nḥt ṭ ṛi đ̣i đ̣t đ̣c. Mụn gì ng̣i ta lên ṃng nói có ng̣i nghe, in ̣n làm gì cho phí công, phí gịy, phí ṃc mà không ai ng̣ đ̣n. Mụn in thì pḥi có pḥng tịn in, trong nhà tôi ḷi không có máy in. Tôi đi ra đ̣ng lúc nào cũng “ṃc đuôi”, vịc này không cḥ ṃt mình tôi bịt mà anh em đ̣o ḥu đi chung ṿi cũng đã ṭng tḥy. Tôi mà ḅ ṭ ṛi cḥc là ḥ ào ṭi “ḅt qụ tang” có nhân cḥng, ṿt cḥng đ̣y đ̣, quay phim, cḥp ̣ nḥ đăng báo và “ném vào ṃt ḅn ṭ ḅn” nào hay lên án Chính pḥ Vịt nam vì pḥm nhân quỵn, ṿy có pḥi ṣng ḥn không, vịc gì pḥi c̣n đ̣n ṃy ṭ gịy ‘ṭ cáo’ ṿ ṿn kia.

Chuỵn pḥi đ̣ lót thì còn bụn c̣i ḥn. Tác gị c̣a màn hài ḳch ḅn tḥu này ṿi vàng quá nên không bịt ṛng nhà 84D làm gì có ṃt tịn ḷu 2 đ̣ cho tôi “pḥi đ̣ lót”. Nó cḥ có ṃt tịn ṭng tṛt, ṭng trên phía tṛc là nhà ng̣i khác ṛi. Vào sâu bên trong ḥn 30m thì nhà ṃi ṛng ra và lên đ̣c 2 ṭng. Đã không có cḥ pḥi thì nḥng chuỵn tịp theo đ̣u là ḅa đ̣t tṛng tṛn ṃt cách ngu x̣n. Nói chuỵn tôi “ṣng chung ṿi ṃt ng̣i đàn ông trong nhà ṭ

x̣ng là Lụt ṣ” còn khội hài ḥn. Tôi có c̣m gịc CA là đ̣ chuyên đi rình mò chuỵn gịng chịu c̣a ng̣i i dân, đ̣ chen vào ṇm gịa c̣p tình nhân mà gào thét ṿ ṿn. Ai cḥng bịt trong “gịy cho ṃn nhà” cḥ Ḍng Tḥ Tân đã ghi rõ cho bà Ṭ Phong Ṭn và ông Nguỵn Qục Đ̣t ṃn nhà đ̣. Nguỵn Qục Đ̣t nguyên tṛc đ̣y cùng làm chung ṿi tôi ở VPLS Pháp Quỵn, sau khi Pháp Quỵn ḅ đ̣ng c̣a thì Đ̣t đi theo tôi ở nḥ vì Đ̣t cũng tḥt nghịp gịng nḥ tôi. Hịn nay, Đ̣t là Tṛng VPLS La Bàn, thành viên Đoàn Lụt ṣ ṭnh Đ̣ng Nai, không c̣n pḥi “ṭ x̣ng”. Nguỵn Qục Đ̣t nḥ ḥn tôi 10 tụi, Đ̣t cḥa ṿ, tôi cḥa cḥng, ṇu ṣng chung cũng đ̣c cḥ sao, ṃc ṃ gì Công an pḥi chen vào? Gị ṣ Đ̣t đã có ṿ mà cḥng nhà cũng đ̣c luôn, ḅi ḷ phòng ai ṇy, gịng ai ṇy ng̣. Ṿ Đ̣t không ý kịn gì thì thôi, sao Công an nḥy vào “ghen” dùm?

Ông Thành ḷi ḥi tôi lâu nay có ṿ quê không? Tôi tṛ ḷi: “Anh ṿ ḥi ông Tụn, ông Ḥi PA35 y, ṃy ông đó bịt ṛt rõ, tôi đi đâu cũng có đuôi theo tò tò. Anh không c̣n pḥi ḥi tôi”. Ông Thành tḥy tôi c̣ nói ḍm ngang, nên ông đ̣ng lên ṭ gịa và nói đ̣ ông kêu ông Rịt ṭi làm vịc, ông Rịt đang ḅn ḥp”. Tôi nói: “Ṿy tôi nḥ anh nḥn ṿi ông Rịt ṛng ṇu ông Rịt ḅn quá thì đ̣ng có ḷi tôi đ̣n đ̣y ṛi c̣ đ̣ tôi trong cái phòng này họi. Nḥ ṿy ng̣i ta kêu ḅng ḅt ḷ cḥ ṣ, thịu văn hóa đó, còn nói theo kịu nôm na bình dân là làm kịu ṃt đ̣y”.

Ḅn ḥ bịn đi đâu ṣch ḥt, đ̣ hai tên “c̣t đ̣t” canh cḥng tôi không cho tôi ra ngoài. G̣n 3 gị chịu, ṃt thanh niên tṛ ṃc tḥng pḥc đ̣n x̣ng tên là Nguỵn Công Danh – CAP25 nói ṛng đ̣n g̣p tôi đ̣ “ṭng đ̣t quỵt đ̣nh x̣ pḥt hành chánh”. Tôi ḥi pḥt chuỵn gì, Danh nói ṿ bên pḥng 25 Bình Tḥnh. Tôi nói: “Ṿ đó tôi sang nhà bà Nguỵn Tḥ Ṃ Ngḥ đ̣ ḷy gịy ṭ, bà Ngḥ không đ̣a, tôi ḅ đi ṿ thì c̣ nhà bà Ngḥ kéo tôi ḷi đ̣ cḥi ḅi, đánh đ̣p tôi, tôi là ng̣i ḅ ḥi, tôi cḥa kịn bà Ngḥ mà pḥt tôi cái gì?”. Danh nói: “Em cḥ đ̣c ḷnh ṭng đ̣t thôi, cḥ có nḥn quỵt đ̣nh không, nḥn thì em làm biên ḅn ṭng đ̣t?”. Tôi tṛ ḷi: “Nḥn cḥ. Tôi c̣n pḥi nḥn và tôi ṣ kịn quỵt đ̣nh này cho toàn tḥ gịi đ̣u nhìn tḥy Công an Vịt Nam là ṃt ḷ chuyên đ̣ng chuỵn vu cáo ng̣i i dân ḷng thịn”.

Danh vịt biên ḅn xong, tôi ḅo đ̣a cho tôi xem, tḥy quỵt đ̣nh ghi ký ngày 15/7/2010 nḥng pḥn ṇi dung thì tṛi ḷi là “gây ṛi tṛt ṭ công c̣ng”. Tôi nói: “Quỵt đ̣nh này pḥi ḅ sung thêm gây ṛi ở đ̣u, tḥi địm nào, ghi nḥ ṿy ṛi vài ḅa ṇa nói tôi gây ṛi ṭi đ̣y thì sao? Biên ḅn ṭng đ̣t vịt thành 2 ḅn, tôi gị 1 ḅn, em gị 1 ḅn thì tôi ký”.

Tḥy Danh ng̣i ng̣n ng̣, tôi nói: “Ḷ ra tôi yêu c̣u em ṿ thay ṣc pḥc đ̣ng hoàng tôi ṃi làm vịc, nḥng thôi, em là ḳ tḥa hành, em nói năng đ̣ng hoàng tôi không làm khó em. Em đem Pháp ḷnh x̣ lý vi pḥm hành chính và các Ngḥ đ̣nh, Thông ṭ ḥng đ̣n kèm theo ra xem, lụt quỵt đ̣nh ṭng đ̣t pḥi vịt 2 biên ḅn. Ṇu em tḥy nhịu quá đ̣c không ḥt thì mang đ̣n đ̣y tôi cḥ ngay cḥ đó cho em đ̣c. Em yên chí, lãnh đ̣o c̣a em ḅo em làm địu

sai ch ́ tôi không bao gi ́ b ́ o em làm sai”.

Danh nói: “Thôi đ ́ em v ́ h ́ i ý ki ́ n lãnh đ ́ o” r ́ i “bi ́ n m ́ t” luôn.

G ́ n 5 gi ́ chi ́ u, m ́ t cán b ́ khác mang hàm Trung úy tên Nghĩa đ ́ n nói ý ki ́ n ch ́ huy kêu em ra quy ́ t đ ́ nh ph ́ t vì ch ́ vi ph ́ m đi ́ m, kho ́ n, Đi ́ u A B ́ C ́ gì đó “không xu ́ t trình gi ́ y t ́ tùy thân” (c ́ m quy ́ n sách đ ́ c m ́ t h ́ i). Tôi nói: “T ́ đ ́ ng tôi đang ́ nhà tôi, m ́ i ng ́ d ́ y, đ ́ u ch ́ a ch ́ i, qu ́ n áo m ́ c ch ́ a đ ́ , chân ch ́ a mang dép thì các ng ́ i l ́ i tôi đ ́ n đây r ́ i h ́ i “Gi ́ y t ́ đâu?” thì tôi làm sao có đ ́ a m ́ y ng ́ i xem?”. Tôi đ ́ ng d ́ y giữ b ́ đ ́ l ́ ng đang m ́ c, gi ́ chân không lên h ́ i: “Th ́ y ch ́ a? Dép mang không k ́ p đã b ́ l ́ i đi r ́ i h ́ i gi ́ y t ́ là sao? Đi ng ́ cũng ph ́ i gi ́ u gi ́ y t ́ trong qu ́ n h ́ ?”.

Anh ta nói: “Tôi ch ́ đ ́ c l ́ nh làm v ́ y thôi, bây gi ́ tôi vi ́ t quy ́ t đ ́ nh ph ́ t ch ́ ”. Anh ta vi ́ t quy ́ t đ ́ nh xong nói: “N ́ u ch ́ nh ́ n thì ghi vào cu ́ n s ́ này là đã nh ́ n, không thì ghi vào là không nh ́ n”.

Tôi quát lên: “Tôi không ghi b ́ t c ́ cái gì h ́ t. Đ ́ a thì tôi l ́ y, không đ ́ a thì thôi, làm biên b ́ n t ́ ng đ ́ t giao tôi m ́ t b ́ n thì tôi ký, không thì thôi”.

Anh ta ng ́ i gi ́ ng gi ́ i lu ́ t này n ́ v ́ i tôi, tôi nói: “Đ ́ ng có gi ́ ng lu ́ t v ́ i tôi, tôi d ́ y lu ́ t cho m ́ y ng ́ i ch ́ không ph ́ i m ́ y ng ́ i d ́ y đ ́ c tôi. Cái ch ́ c CSKV này tôi đã t ́ ng làm, tôi ch ́ c ́ n ́ a m ́ t b ́ i là xong, có gì khó khăn mà lên m ́ t gi ́ ng gi ́ i cho tôi”.

Ông áo thun s ́ c xanh tr ́ ng h ́ i sáng nghe trong phòng tôi và anh Nghĩa to ti ́ ng thì ch ́ y sang, lúc này tôi th ́ y ông ta m ́ c s ́ c ph ́ c, đeo hàm Trung tá nh ́ ng không đeo b ́ ng tên. Tôi h ́ i: “Anh là lãnh đ ́ o ́ đây à?”. Ông ta không tr ́ l ́ i câu h ́ i c ́ a tôi mà h ́ m h ́ e đòi “Bóp h ́ ng tôi” m ́ y l ́ n. Tôi đ ́ ng d ́ y nói càng l ́ n h ́ n: “Tôi c ́ nói, tôi nói l ́ n cho c ́ cái c ́ quan này nghe h ́ t. Các anh hành đ ́ ng b ́ n th ́ u, đ ́ ti ́ n, h ́ n h ́ . Bóp đi, bóp ngay bây gi ́ đi. L ́ y đây, treo vào c ́ a s ́ kia. Công an các ng ́ i treo c ́ dân trong c ́ quan đã nhi ́ u r ́ i, treo thêm m ́ t m ́ ng n ́ a đâu có sao”.

Tôi ch ́ vào ông ta: “m ́ c quân ph ́ c mà không đeo b ́ ng tên. Làm chuy ́ n sai trái, đ ́ ti ́ n m ́ i

s không dám cho ai biết tên. Ng người ta làm việc ngay th ng thì có h có tên đảng hoàng”. Ông ta v i vàng b đi m t n c. Trung úy Nghĩa cũng ôm t p gi y t đi luôn.

Ng i m t mình trong phòng, th y tr i đã s p t i. Tôi ng i x p b ng trên gh l n chu i Mân Côi, đ c kinh. Đang đ c thì nghe có ng i đ ng ngoài c a kêu: “Ch i ch v đi”. Tôi m c k anh ta, đ c xong chu i kinh m i đ ng d y. Tôi h i: “M y gi r i em?”. Trung úy tr này nói: “H n 7 gi r i”. Tôi xu ng t ng tr t, th y m t Công an đeo hàm Trung tá, b ng tên Nguy n Ng c Thi n (tôi nh h có th không chính xác). Tôi h i: “Anh là ch huy à?”. Ông Thi n nói: “Tôi là cán b ch không ph i ch huy” (Chuy n l à, h n 7 gi t i mà c quan tr c không có ch huy). Tôi h i: “Ch huy c a anh đâu? Tôi mu n g p ch huy c a anh đ h i xem các anh b t tôi đ n đây t sáng đ n gi thì l nh t m gi đâu? T m gi t i gì?”. Ông Thi n nói: “Chúng tôi không b t ch . Ch th y à đây có phòng giam không?”. Tôi nói: “Không b t thì đây là cái gì? T đ ng tôi đang ở trong nhà, đ u ch a ch i, rã ch a đánh, m t ch a r a, dép ch a mang, l i tôi lên xe ch đ n đây thì bây gi các anh đem tôi đ n đây b ng cách nào thì đ a tôi v b ng cách đó”. Ông Thi n nói: “Tôi không ph c v ch . Ch có làm việc cũng đi b t ng i ta v y”.

Tôi nói: “Tôi đâu yêu c u các anh ph c v , các anh t đ ng b t tôi đ n thì các anh ph i tr tôi v ch cũ. Các anh làm nh tôi là con chó hay sao mà mu n b t thì b t, mu n t ng c ra thì t ng. Tôi nói cho anh biết, tôi có đi b t ai thì tôi cũng có t l nh Vi n ki m sát phê chu n đảng hoàng, tôi m i đ a ph ng, gia đình, hàng xóm đ n ch ng ki n l p biên b n đảng hoàng, ch tôi không hành x ki u l u manh côn đ nh các anh. Anh nói l i cho ch huy c a anh biết là tôi nói nh v y đó. Công an làm việc nh l u manh, côn đ , xã h i đen. À, anh có đ c báo không? Cách đây kho ng m t tháng, t i Công an ph ng Ô Ch D a Hà N i, ch đàn áp giáo dân Thái Hà đó. B đ a nào nó ném mìn vào, ch t 2 th ng, b th ng 3 th ng. Anh ở trong ngành anh biết, mìn ch không ph i l u đ n đâu”.

Ông Thi n nói: “Tôi không quan tâm đ n chuy n đó”. Tôi nói: “C n ph i quan tâm ch , theo tôi thì nh ng chuy n nh v y anh ph i quan tâm. đ i ác lai ác báo, gieo gió thì g t bão. Tôi ng i đây tôi ch ch huy c a anh”. Ông Thi n nói: “Ch không đi ra tôi kêu t i nó l i ra cho x u h bây gi”. Tôi nói “Các anh làm chuy n sai trái, đ t i n m i x u h , tôi đâu làm sai đ i u gì mà x u h . Tôi đang ch các anh l i ra đây, l i ra cho nh i u ng i dân ở đây th y ki u l u manh c a anh”.

Ông Thi n kêu Công an tr và m t dân phòng l i tôi ra: “Hai th ng mày làm cái gì mà s b , l i b ra”, nh ng hai ng i này n m tay tôi v a đ y v a a năn n tôi đi ra. Tôi v a đi v a nói l n: “Công an ph ng 8 này hành x v i dân ki u côn đ , l u manh. T đ ng tôi đang ở nhà thì l i tôi đ n đây trong tình tr ng nh th này, r i bây gi đ u i tôi đi ra, b t tôi lý do gì tôi h i sao không tr l i. Gi i thì đi đánh Tàu kìa, đi giành l i biên gi i, h i đ o kìa, Tàu nó c p bóc, đánh

đ p ng dân Vi t Nam đó, ra đó đánh Tàu đi. Ch bi t hung hăng, đ đồng hi p y u, l y th t đề ng i v i dân lành, v i ph n tay không t c s t nh tôi, g p gi c thì hèn”.

Nh ng ng i dân g n đó nghe tôi nói ch y ra h i chuy n gì, g p ai h i tôi cũng đ ng l i k cho h nghe h t t đ u đ n đuôi, ch cho h th y cái đ u không ch i, b qu n áo ng và chân không dép c a tôi.

Tôi đi b sang nhà ch Tân h i ch Tân chùm chìa c a tôi b n chúng gi t h i sáng có ai đ a cho ch không? Đ a lúc nào? Ch Tân nói không th y ai đ a chìa khóa, lúc ch sang bên nhà 84D thì th y nhà khóa c a.

Tôi đ i cháu gái đi làm v , h i nó thì nó cũng nói là không có ai đ a chìa khóa cho nó. Nó nói h i sáng sau khi h b t cô đi r i thì h lên phòng cô l c l i l y đi nhi u đ đ c. Tôi cùng cháu gái v nhà. Hàng xóm c a tôi nói: “Nó l y đ c a ch T n đi nh ăn c p”, “đ đây không có ai t cáo b y b nh v y h t”.

Tôi vào nhà, th y nhà c a b l c tung lên tang hoang nh bãi rác. Trong phòng riêng c a tôi, đèn bàn, băng v sinh, áo lót b xô xu ng n n nhà và đ ng n ngang. Kĩ m tra l i, b c đ u th y b m t: M t b máy tính đ bàn (g m CPU, màn hình tinh th l ng Samsung, bàn phím), ngay c cái môđun c a công ty vi n thông (tr giá 800 ngàn) cũng b l y đi. Cu n s tay tôi đ trên bàn, 6 phong bì có th) c a m tôi t quê g i lên cũng b l y m t, 2 đ n tho i di đ ng cũng b l y m t. Ngoài ra còn b thêm gì hay không thì tôi không bi t vì tôi ch a kĩ m tra h t đ đ c trong nhà. Và tôi cũng không bi t trong th i gian tôi v ng nhà thì nhóm ng i “ăn c p ban ngày có b o kê” kia có nhét thêm tài li u, ma túy hay ch t n vào trong nhà hay không.

Coi nh , đ l p thành tích dâng đ ng chào m ng đ i l , l c l ng “ch bi t còn đ ng còn mình” bao g m PA35 CA TPHCM, CAP8 qu n 3 và 5 tên côn đ đã l p thành tích xu t s c và thành công t t đ p khi b t đ c bà T Phong T n đem v nh t ph ng c ngày và c p đ c m t s tài s n kèm theo.